

Arrest

nr. 74 744 van 7 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 8 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.-C. FRERE, loco advocaat B. SOENEN, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 9 augustus 2010, verklaart er zich dezelfde dag vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 29 juli 2011, verstuurd op 7 november 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Gujrat, Pakistan. In 2004 werd u lid van de “Wajahat Force”, de militante vleugel van de Pakistan Muslim League Quaid Azam (PMLQ) die onder leiding staat van Chaudhry Wajahat Hussain. Uw werkzaamheden bestonden er onder meer in stoelen en tenten te plaatsen, auto's te verzetten en boodschappen te doen. U verbleef ook meestal in de woning van Chaudhry Wajahat. Ongeveer twee maanden en half nadat u zich had aangesloten, werd u ondervoorzitter van de Wajahat Force. Ook als ondervoorzitter bleef u hetzelfde werk doen. Op een dag in 2004 kreeg u ruzie met enkele leden van de Pakistan Muslim League Nawaz Group (PMLN). U

schuld daarbij Hija Nasir uit, een machtig persoon binnen de PMLN. In 2005 werd u twee keer op bevel van Hija Nasir door de politie gearresteerd en gedurende enkele uren opgesloten. Beide keren kon u vrij komen door het betalen van smeergeld. Na uw tweede arrestatie vluchtte u weg uit Gujrat. U ging naar Karachi en verbleef tussendoor ook in Islamabad of Lahore. In 2008 keerde u terug naar Gujrat. U werd opnieuw gearresteerd op bevel van Hija Nasir. U slaagde er opnieuw in na enkele uren vrij te komen door het betalen van smeergeld. Iemand van de politie zei dat Hija Nasir hen telkens de opdracht gaf u te arresteren en dat Haji Nasir iemand is die mensen laat vermoorden. Hij raadde u aan te vluchten, hetgeen u ook deed. U ging naar Karachi waar u nog meer dan twee jaar verbleef. In juni 2010 bracht een smokkelaar u met een wagen van Karachi naar Iran. Daarna reisde u door voor u onbekende landen gedurende anderhalve maand afwisselend met de wagen, vrachtwagen en te voet. Uiteindelijk kwam u aan in België waar u op 9 augustus 2010 een asielaanvraag indiende bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw Pakistaanse identiteitskaart en uw lidkaart van PMLQ neer.”

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

“Omwille van onderstaande redenen kan er immers geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u geen enkel begin van bewijs voorlegde ter staving van de door u vernoemde vrees. De bewijslast berust in beginsel bij de asielzoeker die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn of haar relaas. Hoewel u beweerde drie keer te zijn gearresteerd, kon u daarvan geen enkel bewijs voorleggen. Daarnaast kan aan uw verklaringen geen geloof worden gehecht. U verklaarde pas sinds 2004 geïnteresseerd te zijn in politiek (zie gehoorverslag CGVS p. 7). In dat jaar werd u lid van de Wajahat Force en slechts twee maanden en half later werd u al ondervoorzitter (zie gehoorverslag CGVS p. 5). Behalve de vaststelling dat dit wel zeer snel zou zijn, slaagde u er niet in aannemelijk te maken dat u deze functie zou hebben bekleed. Zo bleef u zeer beperkt in uw verklaringen wat de Wajahat Force precies is. Zo stelde u louter “dat zijn de mensen die met Wajahat zijn”. Wanneer u de vraag opnieuw gesteld werd, antwoordde u “Wajahat Force heeft 15 à 20 mensen die voor hem werken, een soort bodyguards. Ze doen dingen zoals auto’s verzetten, boodschappen doen, tenten of stoelen plaatsen” (zie gehoorverslag CGVS p. 4). Uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt nochtans dat er in 2008 een klacht werd ingediend tegen 162 activisten van de Wajahat Force. Behalve uw gebrekkige uitleg voor wat de Wajahat Force is, weet u ook niet uit hoeveel leden zij bestaat. Wanneer u gevraagd werd wat de Wajahat Force met de PMLQ te maken heeft, antwoordde u “de Wajahat Force hoort bij Q league” (zie gehoorverslag CGVS p. 5). Dergelijke oppervlakkige verklaringen wijzen erop dat u helemaal niet op de hoogte bent van wat de Wajahat Force is, laat staan dat u er de ondervoorzitter van zou geweest zijn. Voorts kon u ook niet zeggen wie uw voorganger was (zie gehoorverslag CGVS p. 6). Evenmin kende u de bijnaam van Chaudhry Wajahat en wist u ook niet dat de Wajahat Force soms processies houdt (zie gehoorverslag CGVS p. 12). Hoewel u beweerde in 2005 te zijn gaan stemmen, kende u niet het nummer van uw nationale kieskring, noch dat van uw regionale kieskring. Meer zelfs, u wist niet eens wat nationale kieskring betekent (zie gehoorverslag CGVS pp. 8 - 9). Van iemand die ondervoorzitter beweerde te zijn van een organisatie die is verbonden aan een politieke partij, kan toch meer kennis van zaken worden verwacht. Verder wist u ook niets over de PMLQ, hoewel de Wajahat Force daartoe behoort. Wanneer u werd gevraagd naar de standpunten van de PMLQ en het verschil in ideeën tussen PMLQ en PMLN antwoordde u niet op de vraag (zie gehoorverslag CGVS p. 6). Hoewel u beweerde lid te zijn van de Wajahat Force legde u een lidkaart neer van de PMLQ. Nergens op dit document staat de Wajahat Force vermeld. Bovendien staat er een spellingsfout in de titel. Rekening houdend hiermee en uw gebrekkige kennis van de Wajahat Force kan er ernstig worden getwijfeld aan de authenticiteit van dit document. Bovendien moeten documenten om enige waarde te hebben samengaan met overtuigende verklaringen. Dit was in casu echter niet het geval. Aangezien u er niet in geslaagd bent uw lidmaatschap van de Wajahat Force aannemelijk te maken, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vrees te zullen worden gearresteerd of vermoord ten gevolge van uw lidmaatschap. De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw nationale identiteitskaart bevestigt louter uw identiteit en uw nationaliteit. Hieraan wordt evenwel niet getwijfeld. Met betrekking tot uw lidkaart van de PMLQ, indien deze al authentiek zou zijn, dient te worden opgemerkt dat ze op geen enkele manier uw aangehaalde problemen kan staven.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen voor bijkomend onderzoek.

Verzoeker stelt dat uit verschillende bronnen blijkt dat de politie corrupt is en dat het bijgevolg geloofwaardig is dat hij snel kon vrijkomen. Hij stelt dat de commissaris-generaal niet heeft opgezocht of verzoeker ondervoorzitter was van Wajahat Force. Hij stelt dat er in Pakistan veel politieke vervolgingen zijn en zijn problemen dus geloofwaardig zijn. Hij voegt aan zijn verzoekschrift twee internetartikels toe over de mensenrechten in Pakistan.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad hecht geen geloof aan verzoekers asielrelaas. De Raad is van mening dat de commissaris-generaal terecht heeft geoordeeld dat verzoeker een zeer gebrekkige kennis heeft van Wajahat Force. Verzoeker betwist dit ook niet. Daarnaast stelt de Raad vast dat verzoeker geen enkel document neerlegt dat aantoonde dat verzoeker ondervoorzitter was van Wajahat Force. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift opmerkt dat er geen rekening werd gehouden met de werkelijke waarde van zijn lidkaart stelt de Raad vast dat verzoeker een lidkaart neerlegde van de PMLQ terwijl hij aangaf lid te zijn van Wajahat Force. De Raad wijst erop dat de bewijslast in beginsel bij de asielzoeker ligt. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat de commissaris-generaal niet heeft opgezocht of verzoeker ondervoorzitter was van Wajahat Force en voegt eraan toe dat het hem ten zeerste zou verbazen dat deze informatie niet beschikbaar zou zijn. Bijgevolg kan zich de vraag worden gesteld waarom verzoeker deze informatie niet zelf aan de asielinstellingen heeft bezorgd. Geen enkele bepaling of beginsel verplicht immers de met het onderzoek belaste asielinstellingen de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling zelf op te vullen (RvS, 16 november 2006, 164.792). Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij ondervoorzitter was van Wajahat Force en bijgevolg kan ook aan de rest van verzoekers asielrelaas geen geloof worden gehecht.

De internetartikels en de verwijzingen naar de toestand in Pakistan kunnen niets veranderen aan deze vaststellingen. Om een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet volstaat het immers niet louter naar een algemene toestand te verwijzen, maar dient de asielzoeker zijn concrete problemen aannemelijk te maken. Verzoeker brengt geen elementen bij, noch zijn er gegevens voorhanden waaruit zou blijken dat de situatie in Pakistan van dien aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER